

MANUAL

Institut Dialogu
Międzykulturowego
imienia Jana Pawła II
w Krakowie

1.3 Forma podstawowa znaku

Na płycie CD znajdują się wszystkie potrzebne pliki w standardowych formatach graficznych. Stosowanie tych plików gwarantuje poprawne korzystanie ze znaku Instytutu.

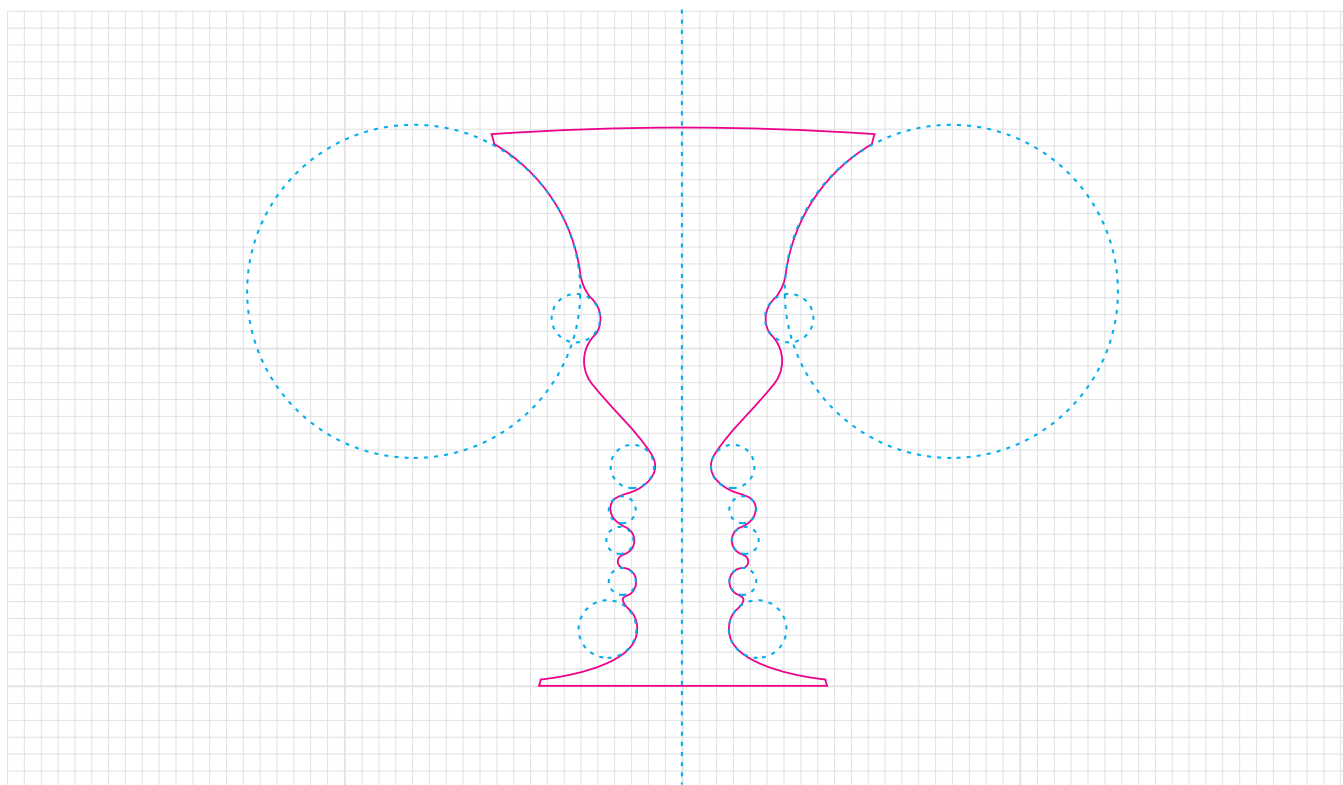

INSTYTUT DIALOGU
MIĘDZYKULTUROWEGO
im. Jana Pawła II w Krakowie

Forma podstawowa znaku powinna być stosowana we wszystkich możliwych przypadkach. Zaprojektowana jest w klasycznym układzie centrycznym i składa się z kielicha (**sygnet znaku**) i podpisu tekstowego (**typografi znaku**). Podpis tekstowy złamany jest w trzech wersach i zastosowano w nim wymuszony tracking (odstęp między wyrazowy) i kerning (odstęp międzyliterowy) tak aby wyrazy dobrze zachowywały swoje proporcje i nie drażniły oka. Linie bazowe tekstu są wypozycjonowane wg. konkretnej metody, którą zobaczyć można na karcie „Budowa i proporcje”. Znak jest dwukolorowy a jego integralną częścią jest białe tło, które zawsze powinno zostać zachowane. Odstępstwa od tych zasad są wytłumaczone i przedstawione na kartach tej publikacji. Znak Instytutu nie powinien być nigdy zaburzany dodatkowymi elementami graficznymi w swoim bezpośrednim otoczeniu, dzięki czemu pozostanie mocny i czysty w odbiorze.

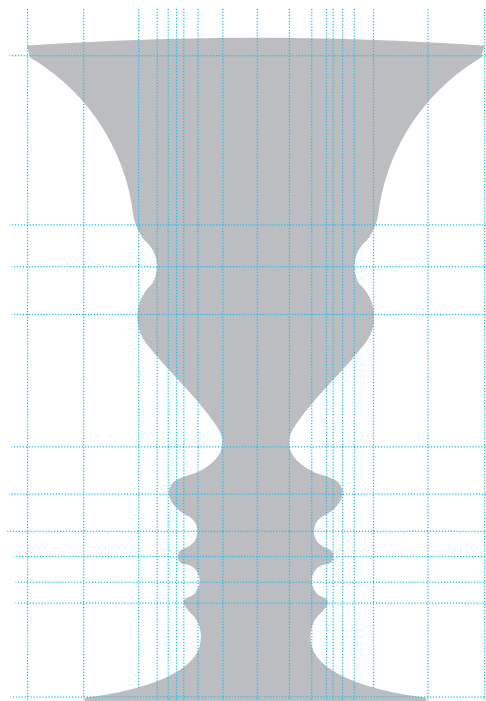
Wymiarowanie i zachowanie odpowiednich proporcji jest od czasów Leonarda da Vinci podświadomą zasadą w projektowaniu graficznym. Znak zawsze musi być umieszczony na siatce, zwiarywany i po ustaleniu wszelkich zależności dopracowany. Karta ta pokazuje jak narysowane zostały krzywizny w kielichu i jak uformowano jego obydwie strony.

1.4.A Budowa i proporcje

Po przeanalizowaniu wielu profili ze zdjęć Ojca Świętego wybraliśmy taki który pozwalał na stworzenie najbardziej wymownego i przejrzystego obrysu (outline'u). Dla czystości formy dopracowaliśmy krzywizny z których zbudowany jest obrys i oparliśmy go na 7 okęgach. Lewa i prawa strona jest symetryczna i nie ma pomiędzy nimi żadnych różnic.

1.4.B Budowa i proporcje

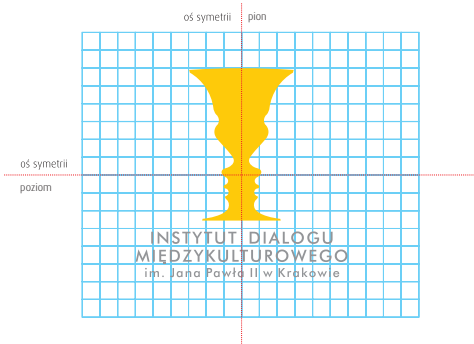
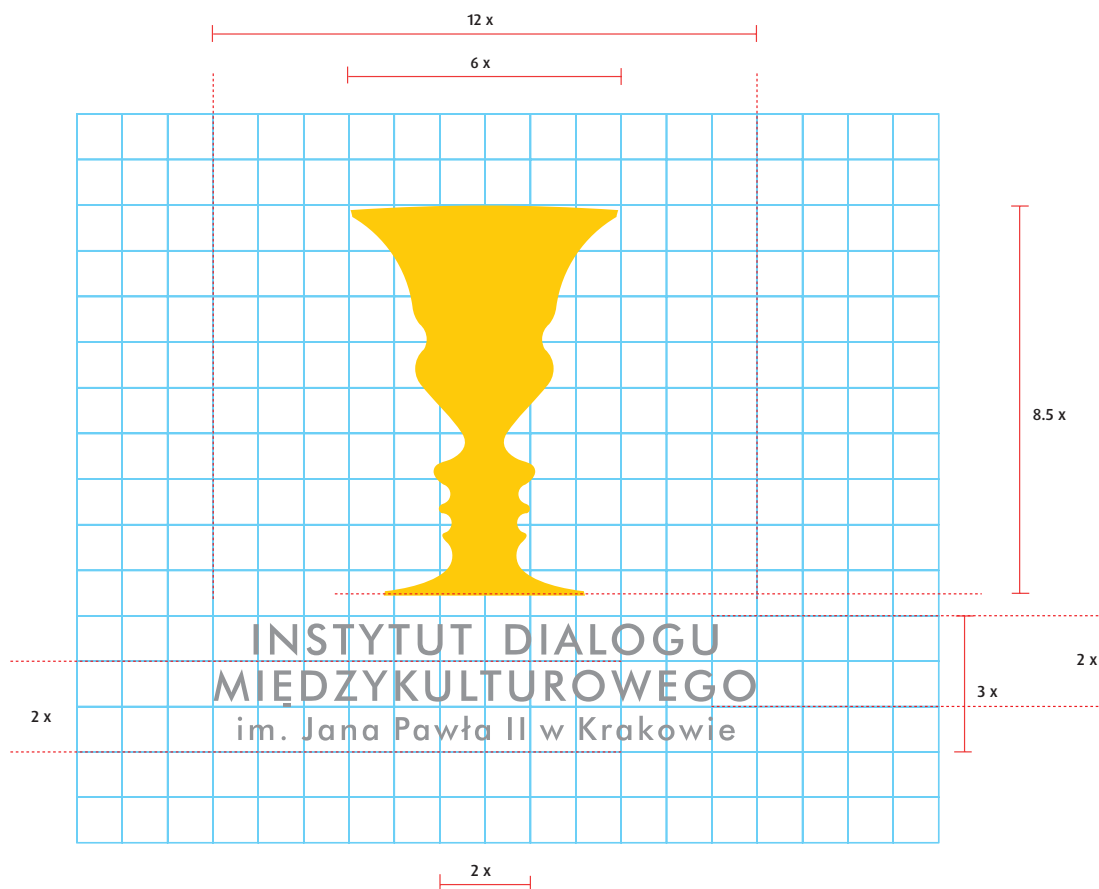

INSTYTUT DIALOGU
MIĘDZYKULTUROWEGO
im. Jana Pawła II w Krakowie

Karta pokazuje stosunek odstępów pionowych do odstępów poziomych w znaku. Pasy w kolorze magenta pokazują jak kształtuje się światło pomiędzy wersami w typografii znaku. Ze względu na wielowarstwowość wyposzcjonowanie liter wg klucza matematycznego jest praktycznie niemożliwe. Typografia znaku ma dwie wysokości i dlatego zastosowano światło międzywersowe wg. metody optycznej, a nie metrycznej.

Kiedy projektanci nie używali komputerów stosowanie siatki pozwalało wykonać wszystkie zabiegi konstrukcyjne bez użycia skomplikowanych obliczeń. Elementy układano się na siatce i jeśli coś nie pasowało, zostawały wycinane od nowa. Teraz projektuje się znacznie prościej, w aplikacjach graficznych ale idea jest ta sama.

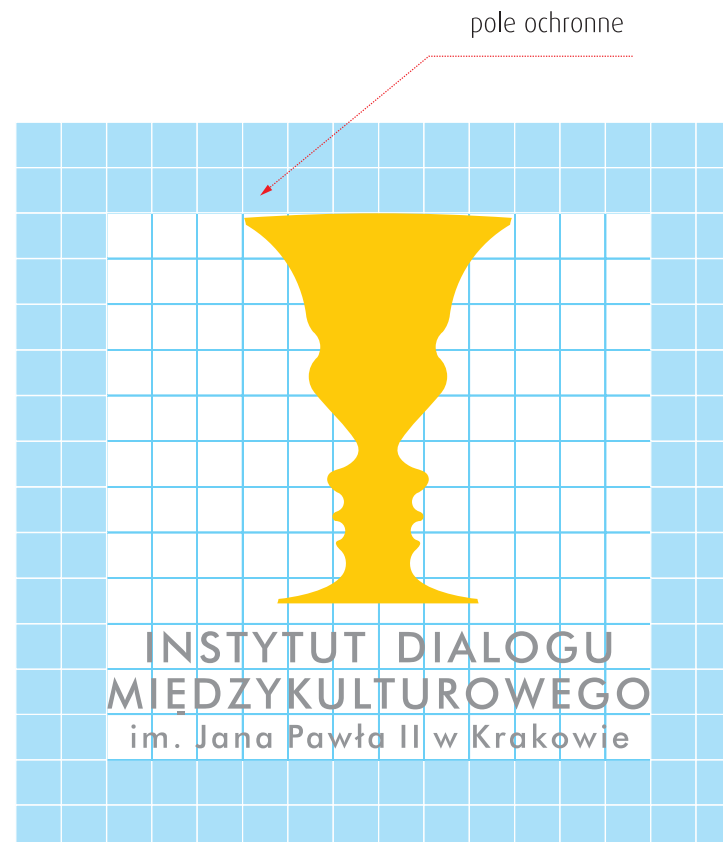
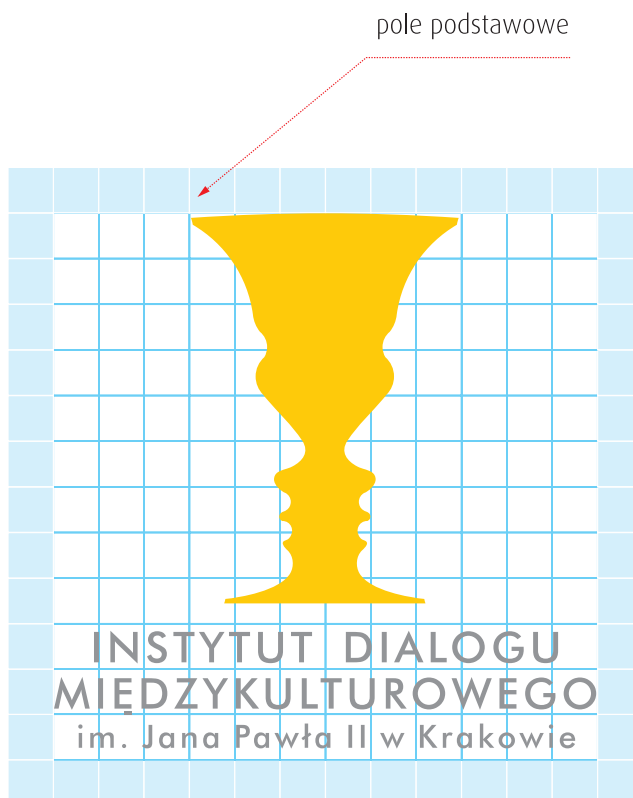
1.4.C Budowa i proporcje

Na tej karcie przedstawiono sposób konstrukcji znaku bazujący na zależnościach wielkościowych wynikających z wysokości i szerokości znaku graficznego. Modułem konstrukcyjnym jest kwadrat o równym boku (w tym wypadku posiadający wymiary 6 x 6 mm). Siatka modułowa określa podstawowe proporcje i wielkości w budowie znaku. Stosowana w przypadku odwzorowania znaku na powierzchniach wielkoformatowych (outdoorowych) gdzie zastosowanie formy elektronicznej nie jest możliwe. Oś symetrii wskazuje jak wyrównany jest element graficzny „KIELICH” względem podpisu tekstowego IDMJP II (typografia znaku).

1.5 Pole ochronne

Kolory kwadraczków mają za zadanie zasymulować wygląd i proporcje pola ochronnego. W rzeczywistym użyciu znaku nie powinny być drukowane.

Pole podstawowe definiuje minimalny zamknięty obszar wokół znaku. Pole ochronne definiuje obszar wokół znaku, w którym nie może pojawić się żadna obca forma, zarówno graficzna jak i tekstowa. UWAGA: niezależnie od pola ochronnego znak podstawowy może być wykorzystywany TYLKO na białym tle. Nie wolno stosować znaku podstawowego na żadnym innym polu kolorystycznym (wyjątek określony - żółć). Sposoby wykorzystywania znaku na innych podłożach określa ta publikacja.

1.6 Wariant w skali szarości

wariant w skali szarości

wariant 100% Black (pozytyw)

negatyw

Warianty kolorystyczne znaku mają zastosowanie w tych obszarach komunikacji wizualnej gdzie wykorzystanie wersji podstawowej kolorowej nie jest możliwe ze względów technologicznych (np. tłoczenie, grawerowanie, lakierowanie, druk na stronach ogłoszeniowych w prasie czarno-białej). Stosujemy do nich to samo pole ochronne co dla wersji podstawowej. W wersji w skali szarości proszę zwrócić uwa-

gę na dwa odcienie koloru szarego (kielich, podpis tekstowy). Ich wartości kolorystyczne są wyrażone w tej publikacji, na kartach traktujących o zagadnieniach kodyfikacji kolorystycznej znaku. Różnice w odcieniach wynikają z chęci zachowania spójności w tonach logotypu. Zastosownie jednolitego koloru szarego momentalnie zatęłoby różnicę pomiędzy tymi dwoma elementami.

1.7 Wariant a- i mono- chromatyczny

Uwaga!
Pamiętaj o przestrzeni wokół znaku!
Zostawiaj odstęp między elementami!
Zostawiaj odstęp między elementami!

pozytyw

negatyw

Księga Znak Instytutu dopuszcza stosowanie tylko jednego wariantu monochromatycznego w druku kolorowym. Znak występować może tylko w kolorze WARM YELLOW (ocieplonym żółtym). Dopuszcza się stosowanie wariantu w pozytywie i negatywie w zależności od pola eksploatacji. Zawsze stosujemy to samo pole ochronne z formy podstawowej. Kolorystykę określają kolejne karty tego opracowania. Ikonki z boku pokazują niedopuszczalne kombinacje kolorystyczne.

Kolory które widać na ikonkach (zielony, czerwony, fiolet i niebieski) są przykładowe i powinny być traktowane jak symulacje. Każdy inny kolor wymyślony lub wybrany z jakiegokolwiek próbnika jest kolorem **NIEDOPUSZCZALNYM** i nie powinno się go stosować wykorzystując znak Instytutu.

Często w różnych zastosowaniach reklamowych i PR występuje konieczność zastosowania znaku na innym tle jednorodnym. Księga znaku dopuszcza takie zastosowanie, ale znak powinien być wtedy użyty w myśl reguł pokazanych na tej karcie. Jedynym wyjątkiem są tła niejednorodne np. zdjęcie.

1.8 Tła znaku

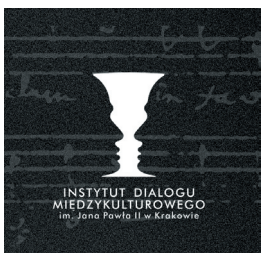
pozytyw

Karta ilustruje dopuszczalne wersje kolorystyczne tła jednorodnych, na jakich można stosować znak. Podstawowym tłem jest ZAWSZE tło w kolorze BIAŁYM. Dopuszcza się stosowanie znaku na tle żółtym oraz szarym (określone w tym opracowaniu) - znak występuje wtedy automatycznie w wersji monochromatycznej, lub wersji w skali szarości.

Wykorzystanie logotypu na konkretnym tle niejednorodnym np. zdjęciu jest możliwe. Można zastosować wtedy któryś z dopuszczanych wariantów (monochromatyczny, achromatyczny, w skali szarości). Użycie zależy od rodzaju designu, rodzaju tła i powinno być zawsze przedyskutowane z Instytutem. Nie dopuszcza się stosowania znaku wg. własnych nie skonsultowanych pomysłów.

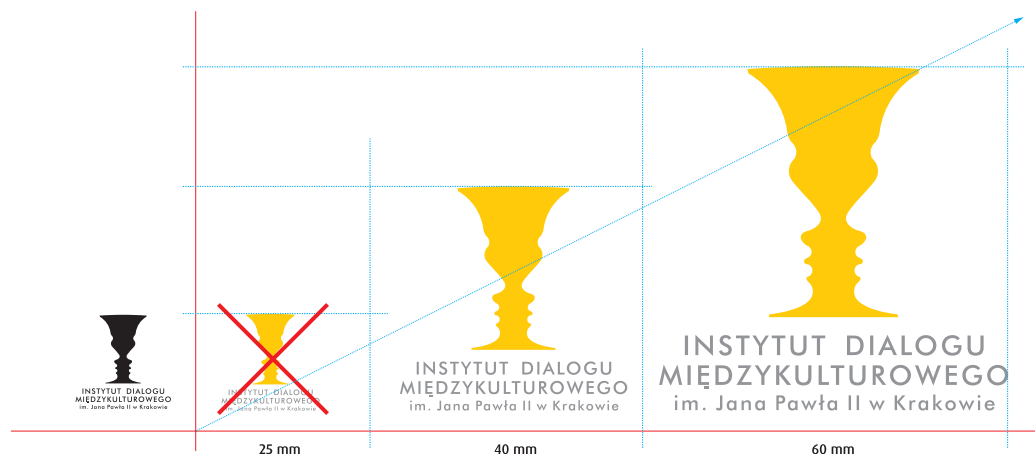
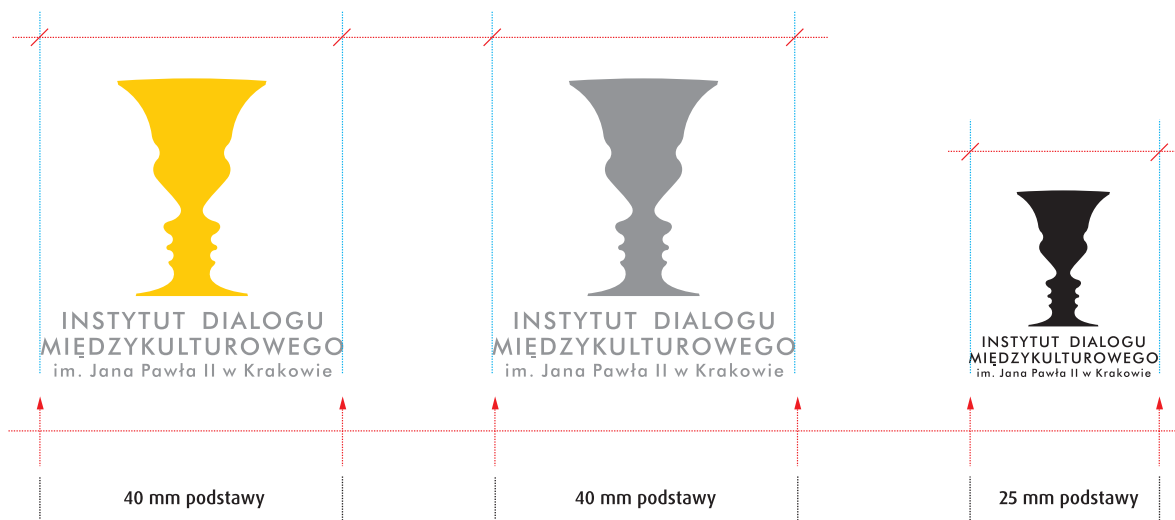

negatywy

1.9 Minimalna wielkość znaku

W wielu wypadkach trzeba będzie dokonać procesu skalowania znaku Instytutu. Karta ta pokazuje wartość brzegową przy deskalowaniu (zmniejszaniu logotypu). Reskalowanie (powiększanie znaku) może być wykonywane bez ograniczeń, pod warunkiem że będzie odbywało się proporcjonalnie.

Minimalne wielkości znaku graficznego zachowujące jego czytelność. Dla formy kolorowej i w odcieniach szarości minimalna wielkość wynosi 40 mm, dla form mono i a- chromatycznych 25 mm. Niedopuszczane są rozmiary znaku mniejsze od zdefiniowanych wartości minimalnych! Stosowanie znaku mniejszego od podanych wartości spowoduje utratę czytelności podpisu tekstowego. Tekst może się zdeformować i optycznie interferować zaburzając odbiór patrzącego na znak.

2.0 Kolorystyka /inspiracje/

Koło barwne pokazuje zestawienie barw prymarnych. W tym zestawieniu widać, które kolory graniczą ze sobą i jak łatwo podzielić je można na kolory ciepłe i zimne. Kołem tym inspirowaliśmy się poszukując właściwego odcienia koloru żółtego. Nie chcieliśmy aby był zupełnie słomkowo-żółty i zdecydowaliśmy się delikatnie go ocieplić. Chcieliśmy aby kolor nawiązywał do papieskiej żółci, ale wciąż zachowywał swoją tożsamość. Wzmocnienie 100% yellow delikatnym zafarbem magenty rozwiązało nasz problem i dzięki temu powstał kolor kielicha z sygnetu znaku. W poszukiwaniach kolorystycznych od razu odcięliśmy wszystkie kombinacje kolorów zimnych i pozostaliśmy wyłącznie przy paletce barw ciepłych.

Określenie właściwej palety barwnej jest kluczowe przy pracy nad kolorami znaku. Nieumiejętne zestawienie kolorów może spowodować wiele dziwnych aberacji w identyfikacjach brandów i produktów. Karta pokazuje jaki zakres z koła barwnego był brany pod uwagę, przy pracy nad kolorami w tej księdze znaku.

Po weryfikacji inspiracji kolorystycznych, przejrzeniu wielu zestawień i wariantów określone zostały dwa kolory podstawowe dla znaku Instytutu.

2.1.A Kolorystyka podstawowa

SZARY - GRAY

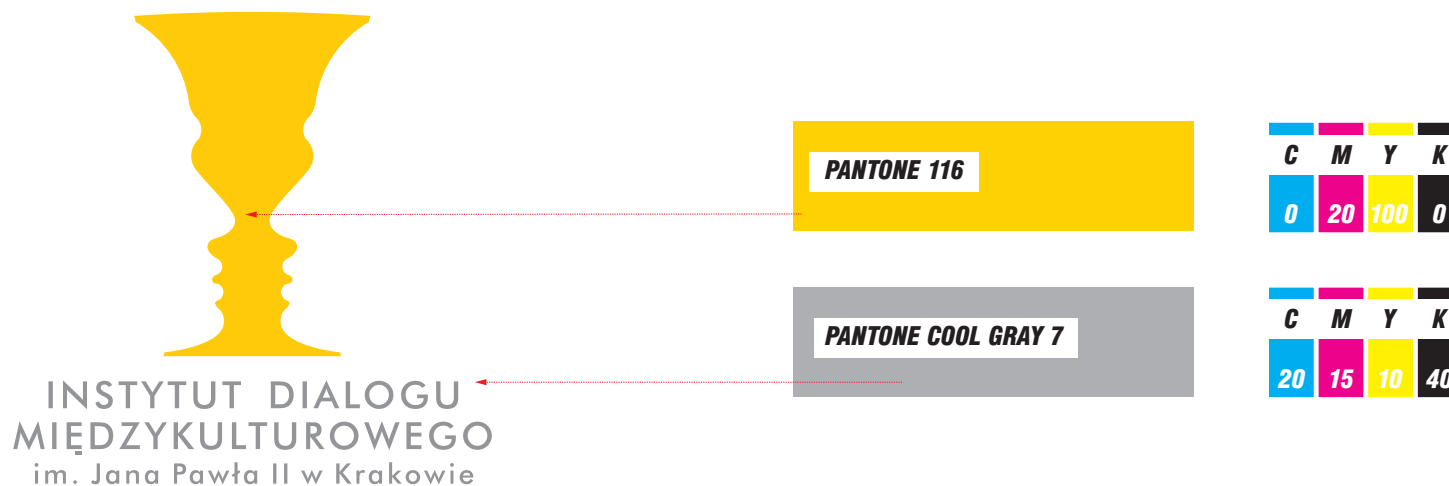
ŻÓŁTY - YELLOW

Jako podstawowe kolory znaku wybraliśmy żółty i szary. Kolor żółty jest kontynuacją koloru papieskiego i po delikatnej modyfikacji będzie godnie reprezentować Instytut. Do typografii przyporządkowany został kolor szary, który ma za zadanie „uspokoić” całą kompozycję. W studiach przypadku rozpatrywany był pierwotnie kolor czarny ale nie posiadał porządanej delikatności i bardzo wystrzał cały znak. Kolor szary jest godnym następ-

stwem koloru złotego który w historii kościoła odegrał bardzo ważną rolę.

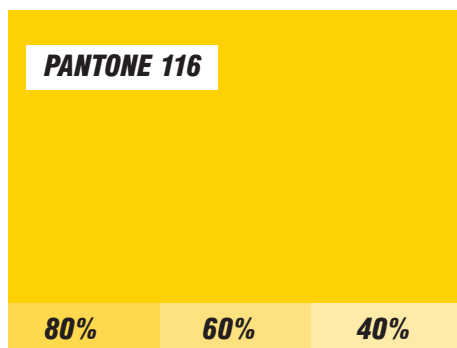
2.1.B Kolorystyka podstawowa

Podstawowa kodyfikacja kolorystyczna znaku. Przykłady wskazują które elementy znaku mają przyporządkowane swoje kolory. Zawsze, myśląc o kolorach w tym znaku powinniśmy stosować kolory Pantone, dopiero w późniejszej kolejności ich odpowiedniki CMYK. Pokazano również jak stosować procentowy zaфарb koloru czarnego (Black) dla wersji znaku w skali szarości.

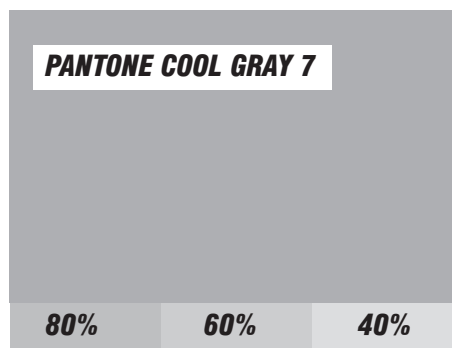
Karta ta przedstawia dobrane kolory w systemie PANTONE i triadzie drukarskiej CMYK. W zależności od konieczności można posługiwać się TYLKO kolorami określonymi na poniższych zestawieniach. Pantony powinny być stosowane wszędzie tam gdzie to możliwe. W drugiej kolejności powinno się sięgnąć po rozbarwione kolory CMYK.

2.1.C Kolorystyka podstawowa

CMYK - 0 / 20 / 100 / 0

	CYAN	- 0%
	MAGENTA	- 20%
	YELLOW	- 100%
	BLACK	- 0%

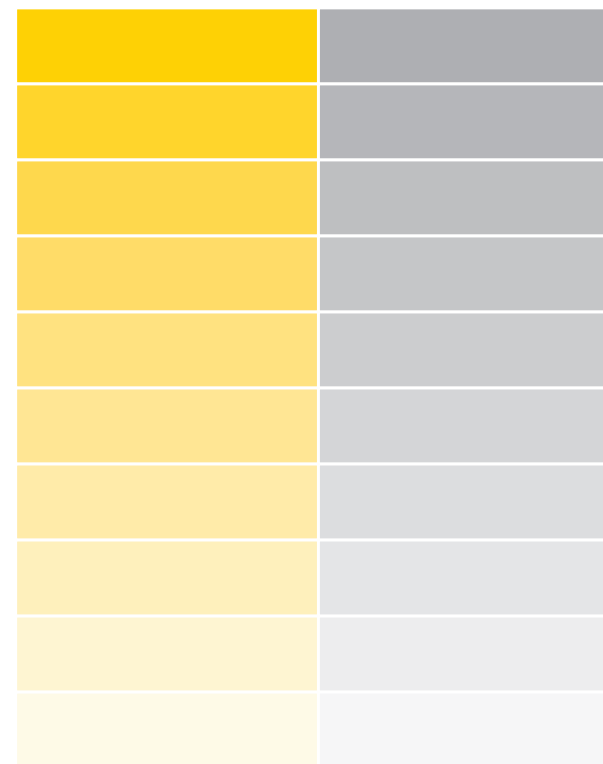
CMYK - 20 / 15 / 10 / 40

	CYAN	- 20%
	MAGENTA	- 15%
	YELLOW	- 10%
	BLACK	- 40%

K - 0 / 0 / 0 / 50

	BLACK	- 50%
---	-------	-------

Ze względu na pasowanie kolorów w druku offsetowym i innych technikach dopuszcza się zastosowanie odpowiednika koloru SZAREGO nie zbudowanego z kombinacji CMYK tylko jego odpowiednika w postaci tinty koloru czarnego 50 % Black.

Paski te przedstawiają jak zachowują się obydwie kolory podstawowe w typowych dla nich zestawieniach tint. Tinta w poligrafii to pokrycie farbą w ilości mniejszej niż 100%.

2.2 Kolorystyka uzupełniająca

	RED	- 254
	GREEN	- 203
	BLUE	- 0

HTML	FECB00
Lab	85 / 9 / 92
HSB	48° / 100% / 99%
RAL	1023 - TRAFFIC YELLOW

	RED	- 154
	GREEN	- 155
	BLUE	- 156

HTML	9A9B9C
Lab	64 / 0 / -1
HSB	223° / 2% / 61%
RAL	7036 - PLATINIUM GRAY

Kolorystyka uzupełniająca opiera się na sposobie przełożenia kolorów podstawowych Pantone i CMYK na ich odpowiedniki w innych bibliotekach kolorów (color books). Często to przełożenie nie jest tak dokładne jak byśmy chcieli. Szczególnie trudno przekłada się kolory w systemie RAL i Oracal, ponieważ posiadają one tylko podstawowe uproszczone wersje kolorów. Do innych transformacji kolorów używaliśmy próbnika Color Bridge firmy Pantone w jego mutacji Euro pochodzącego z zestawu Pantone Essentials. Kolory w systemie RGB i Hex (html) pozwalają odwzorować kolory podstawowe na urządzeniach wyświetlających (monitory komputerowe, displaye). System Hex pomaga bez problemów używać poprawnej kodyfikacji kolorystycznej programistom i informatykom.